

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ENERGII¹⁾

z dnia 2016 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie²⁾

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, 961 i 1165) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1853) w § 97 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Urządzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 5, powinny posiadać zdolność odzyskiwania co najmniej 85% par produktów naftowych I klasy ulatniających się do powietrza atmosferycznego, potwierdzoną przez producenta zgodnie z normą PN-EN 16321-1:2014-02.”.

§ 2. 1. Stacje paliw płynnych użytkowane albo wybudowane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, usytuowane poza obszarami z zabudową istniejącą w odległości nie mniejszej niż 50 m od budynków mieszkalnych, budynków zamieszkania zbiorowego oraz obiektów użyteczności publicznej, których rzeczywista przepustowość przekracza 3000 m³ rocznie, powinny być do dnia 31 grudnia 2018 r. wyposażone

¹⁾ Minister Energii kieruje działem administracji rządowej – energia, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Energii (Dz. U. poz. 2087).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy Komisji 2014/99/UE z dnia 21 października 2014 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu technicznego dyrektywę 2009/126/WE w sprawie odzyskiwania oparów paliwa na etapie II podczas tankowania pojazdów silnikowych na stacjach paliw (Dz. Urz. UE L 304 z dnia 23.10.2014, str. 89).

w urządzenia spełniające wymagania określone w § 97 ust. 2a, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

2. Urządzenia, o których mowa w § 97 ust. 1 pkt 5, zainstalowane na stacjach paliw płynnych, których rzeczywista przepustowość przekracza 3000 m³ rocznie, powinny do dnia 31 grudnia 2018 r. spełniać wymagania, o których mowa w 97 ust. 2a, w brzmieniu nadanym niniejszy rozporządzeniem.

3. Do urządzeń, o których mowa w § 97 ust. 1 pkt 5, zainstalowanych na stacjach paliw płynnych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie stosuje się potwierdzenia producenta zgodnego z normą PN-EN 16321-1:2014-02.

4. Do urządzeń, o których mowa w § 97 ust. 1 pkt 5, których budowy lub przebudowy nie ukończono przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

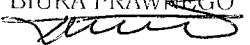
§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ENERGII

W POROZUMIENIU:

**MINISTER INFRASTRUKTURY I
BUDOWNICTWA**

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM
PRAWNYM I REDAKCYJNYM

DYREKTOR
BIURA PRAWNEGO

Krzysztof Kłopotowski
RADCA PRAWNY

Uzasadnienie

1. Cel wydania aktu

Projekt *rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie* ma na celu transpozycję do polskiego porządku prawnego przepisów art. 1 pkt 1 dyrektywy Komisji 2014/99/UE z dnia 21 października 2014 r. *zmieniającej, w celu dostosowania do postępu technicznego dyrektywę 2009/126/WE w sprawie odzyskiwania oparów paliwa na etapie II podczas tankowania pojazdów silnikowych na stacjach paliw.*

2. Stan faktyczny i prawny

Podstawowym aktem prawnym, w którym określone są warunki techniczne dla budowy i przebudowy baz i stacji paliw płynnych, jest *rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie* (dalej „rozporządzenie techniczne naftowe”).

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/126/WE została częściowo wdrożona do polskiego porządku prawnego poprzez rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 16 grudnia 2011 r. *zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie*. Wprowadzone w tamtym czasie przepisy objęły swoim zakresem nowe stacje paliw płynnych bądź stacje przebudowywane, których przepustowość przekracza 500 m³ rocznie bądź 100 m³ rocznie a stacja jest zlokalizowana w obszarach zabudowanych. Z kolei dla stacji paliw płynnych, których przepustowość przekracza 3000 m³ przewidziano okres przejściowy na dostosowanie do wprowadzanych przepisów do 31 grudnia 2018 r.

Dyrektywa Komisji 2014/99/UE, której przepisy są przedmiotem implementacji wprowadza dwie zmiany do implementowanej już dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/126/WE. W art. 4. ust. 1 (art. 1 pkt 1 dyrektywy KE) dyrektywy 2009/12/WE wprowadza się wymóg, że minimalny poziom odzysku oparów powinien być potwierdzony przez producenta zgodnie z normą EN 16321-1:2013 – polska norma wprowadzająca PN-EN

16321-1:2014-02. Z kolei w art. 5 ust. 1 (art. 1 pkt 2 dyrektywy KE) dyrektywy 2009/126/WE zostało określone, że testowanie urządzeń do wychwyty oparów powinno być zgodne z normą 6321-2:2013 – polska norma wprowadzająca PN-EN 16321-2:2014-02. Zmiany zawarte w art. 1 pkt 1 dyrektywy Komisji 2014/99/WE dotyczą zakresu regulowanego ww. rozporządzeniem w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie* i stanowią uszczegółowienie obowiązku określonych w § 97 ust. 2a, dotyczącego instalacji na stacjach paliwowych urządzeń zapewniających odzyskiwanie co najmniej 85% par produktów naftowych I klasy ulatniających się do powietrza atmosferycznego w trakcie tankowania pojazdów samochodowych.

3. Przewidywane skutki prawnych wejścia aktu w życie

Dyrektywa KE 2014/99/UE nie zmienia w sposób zasadniczy zakresu przedmiotowego przepisów. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia na stacjach paliw będą mogły być instalowane urządzenia, których skuteczność w zakresie odzyskiwania par produktów naftowych będzie potwierdzona przez producenta zgodnie z normą EN 16321-1:2013. Jednak sam obowiązek wyposażania stacji w te urządzenie funkcjonował już wcześniej.

4. Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Proponuje się zmienić brzmienie § 97 ust. 2a rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie* poprzez dodanie numeru normy wskazanej w dyrektywie Komisji 2014/94/UE:

„2a. Urządzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 5, powinny posiadać zdolność odzyskiwanie co najmniej 85% par produktów naftowych I klasy ulatniających się do powietrza atmosferycznego, potwierdzoną przez producenta zgodnie z normą PN-EN 16321-1:2014-02.”.

Proponuje się wprowadzenie okresu przejściowego, podobnie jak zostało to określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 16 grudnia 2011 r., z tym, że z obowiązku stosowania normy PN-EN 16321-1:2014-02 byłby wyłączone stacje paliw, na których urządzenia do odzyskiwania oparów już funkcjonują oraz, których budowa lub przebudowa nie zakończy się przed dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia. Jest to zgodne

z przepisami dyrektywy KE 2014/99/UE, które nakazują stosować przepisy od dnia 13 maja 2016 r.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz.2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej w tym zakresie.

Przedmiotowe rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, i nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Rozporządzenie, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z późn. zm.) zostało umieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.